

[Ole Vagn Christensen]

des ærlighed. Hun bruger Tingets tid en gang til; selv om det er vedtaget, hvordan forholdene nu skal gribes an omkring sygehusene, så fortsætter man den samme diskussion, som man havde for en uge siden. Fru Karen Højte Jensen har lige bekræftet herfra, at det, man var uenige om, var orlovsspørgsmålet; alligevel vedtog vi i fællesskab en dagsorden.

Og den dagsorden gav jo også svaret på det andet, som fru Karen Højte Jensen fremførte, nemlig at regeringen skulle bruge amterne som undskyldning. Nej, det gør man ikke, man bruger dem som samarbejdspartnere.

Med hensyn til de forstærkede problemer, som vi har kunnet se – også de ting, som er kommet frem i aviserne omkring sygehusenes situation – er det rigtigt, som det er blevet sagt her og også er blevet fremført af mig, at der har været ført en mangelfuld uddannelsespolitik fra den tidligere regering. Vi har også et andet problem, og det er selvfølgelig, at man heller ikke har sørget for, at der var økonomi bag; det er også det, der nu viser sig med forstærket kraft.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Dette udvikler sig til en meget besynderlig debat. Fra Venstres og De Konservatives side påstår man, at orlovsordningerne, specielt forældreorlovsordningen, som vi alle ved er blevet overordentlig populær, er dét, der nu skaber livstruende situationer på vores hospitaler.

Alle i dette Ting ved, at det, der er det egentlige problem, er en fagkamp, som har stået på i årevis. Og det, vi først og fremmest har kunnet illustrere, og som vi illustrerede i sidste uge, var afmagten hos politikerne – amtspolitikere og sågar også folketingspolitikere – over for at løse den strid, der har været imellem sygeplejerskerne, som ikke ønsker at give plads til andre, og Amtsrådsforeningen og andre, som ikke ønsker at lave de nødvendige uddannelsespladser.

Men fra V's og K's side kaster man sig nu over en populær orlovsordning, for det er jo godt at prøve på at skyde hul i den, så man fundamentalt kan genere regeringen. Men jeg kan love for, at man også generer befolkningen.

Derfor synes jeg, det er en underlødige debat.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg synes, det er temmelig vigtigt at finde ud af, hvordan problemet er opstået.

Orlovsordningerne blev indført for nogle år siden, men dengang var det med genbesættelse og efter aftale. Det, der har skabt problemet, er jo, at regeringen har fjernet genbesættelseskravet. Det var et krav, som LO og f.eks. Det Konservative Folkeparti var ganske enige om, fordi det sikrede, at flere mennesker kom i beskæftigelse. Disse grupper, som har meget lille arbejdsløshed, har altså ikke med genbesættelseskravet kunnet få mere orlov, end der var genbesættelses- eller aftalemuligheder for.

Når ministeren siger, at det kun er 0,5 pct., så svarer det jo ikke til oplysningerne i Jyllands-Posten den 15. marts, hvorefter det forventes at dreje sig om 3.000-4.000 mennesker, hvilket er 8-10 pct. af sygeplejerskerne, og så opstår problemet.

Jeg synes ikke, at man skal tage det så let, som regeringen gør ved at sige: Det kan vi se på; der er en analysegruppe, og engang ad åre finder vi ud af det. Vi kan i dag i Politiken læse, at orlovsordningerne tømmer sygesenge, og patienter sendes hjem. Der er lukket for 25 pct. af sengene på intensivafdelingen i Odense. Vi kan læse i Jyllands-Posten, at personalet på neurologisk afdeling er indstillet på at gå i strejke pr. 1. maj, hvis der ikke inden den tid er fundet en løsning, og man frygter, at afdelingen vil bryde sammen, når de mange orlovsansøgninger begynder at træde i kraft.

Det er altså for let at sige, at det er et lille problem. Det er et ganske alvorligt og konkret problem for disse mennesker, og det er jo skabt ved, at man har fjernet genbesættelseskravet. Så får man et problem, så laver man analyse, og så vil man lave en lovændring, når man har fået analysen.

Det er meget vigtigt, at denne lovændring træder i kraft inden sommerferien, for vi er jo alle interesseret i, at der ikke sker ulykker. Og dét, der er vores forslags ærinde, er altså at lave en nødbremse, så der ikke sker ulykker som følge af Folketingets lovgivning, hvor man lavede om på orlovsreglerne. Problemet er der nu.

Når vi er samlet om det i en strejkesituation, er det jo, fordi Folketinget tidligere har sagt, at hvor det gælder livsvigtige områder, har Fol-